

Kreds. Han udtalte nemlig — og for at der ikke skal være nogen Tvivl om Citatets Nødvendighed, vil jeg atter her angive, hvor det findes, nemlig Sp. 616 i Landstingsstidenden for denne Samling — ved Behandlingen af en Sag her: „Det er efter mit Skøn ikke rigtig at give en almindelig Lov under Indtrykket af det enkelte Tilfælde“. Jeg finder denne Bemærkning saa fuldkommen sand og saa fuldkommen rigtig, og jeg vilde kun ønske, at den høitærede Regjering i sin Helhed havde villet følge denne Betragtning, og at Udvalgets Flertal og dette Thing vilde godkjende den og ikke give sig til at lovgive under Indtrykket af et saadant enkelt Tilfælde. Bemærkningen har sin almindelige Gyldighed. Jeg skal i Dvrigt gjerne tilføie, at det var i Anledning af Spørgsmaalet om Statens moralske eller juridiske Pligt til at exstatte, hvad private Mænd havde tabt ved den tvungne Bestyrelse, af deres Formue ved en Embedsmand, at denne Bemærkning fremkom fra den høitærede Justitsminister, og der var altsaa ganske vist Tale om en Sag, som ligger meget langt fra den her foreliggende, men det forekommer mig, at Bemærkningen er saa fuldkommen rigtig og sand i sin Helhed, at jeg ikke kan Andet end meget anbefale den til Regjeringens og det ærede Udvalgs Flertals samt det ærede Things fulde Opmærksomhed. Jeg tvivler ikke om, at, dersom man kunde hekvemme sig til ganske at se bort fra det enkelte eller de ganske enkelte Tilfælde, i hvilke Godseiere kunne siges efter de Flestes Forestillinger at have misbrugt deres Omdelingsret, kunde der ikke være Spørgsmaal om at vedtage et Lovforslag som det, der nu foreligger for os.

Formanden: Det 3die Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mourier-Petersen: Jeg had den høitærede Formand om Ordet blot for at give et lille Supplement til mit forrige Foredrag. Jeg glemte nemlig i mit Motivering at omtale den Afvigelse fra Udskykningsloven af 1819, som indeholdes i vort Mindretalsforslags § 2, skjøndt jeg for Dvrigt berørte dette Punkt eller bebudede at ville komme tilbage

der. Denne Paragraf lyder saaledes: „Bestemmelsen i § 1 af Forordningen af 3die December 1819 skal for Fremtiden ikke være til Hindring for Fraskillelse af en Gaarden fraliggende Eng-, Skov-, Tørve-, Overdrevs- eller Hede- lod.“ Naar vi have foreslaaet denne Bestemmelse, er det dels, fordi vi anse den for hensigtsmæssig i og for sig, dels i Henhold til den Ansættelse, der, som jeg udtalte, har foresvævet Mindretallet ved Affattelsen af dets Vædringsforslag, nemlig at det var ønskeligt, saavidt muligt at faae ensartede Regler. Ligesom vi holde paa, at der bør tilstaaes Godseierne med Hensyn til Omdelingsretten lige saa megen Frihed som Selveierne med Hensyn til Udskykning af Selveiendom, og derfor ville, at der ogsaa ved Omdeling paa Godserne skal kunne finde Undtagelser Sted fra det lovbefalede Minimum, saaledes ville vi paa den anden Side ikke, at der skal gives større Rettighed med Hensyn til Omdeling paa Godserne end med Hensyn til Udskykning af Selveiendomme, og da der nu i § 1 er givet den Bestemmelse, at saadanne fraliggende Lodder kunne fraskilles, selv om ogsaa Hovedparcellen derved maatte gaa ned under det lovbefalede Minimum, have vi ogsaa forment, at det Samme burde gjælde ved Selveiendom, og derfor foreslaaet Bestemmelsen i § 2; thi man vil erindre, at den nugældende Bestemmelse i Forordningen 3die December 1819 med Hensyn til disse fraliggende Eng-, Skov-, Tørvelodder o. s. v. kun hjemler Fritagelse med Hensyn til Byggepligten. Jeg tror derfor, at den høitærede Ordfører for Flertallet ikke har Ret, naar han har villet ligesom insinuere, at Mindretallet i sit Forslag var kommet ind paa at skrive en hel ny Udskykningslovgivning eller har villet improvisere en ny Udskykningslovgivning. Det er langtfra Tilfældet; vort Forslag gaar netop ud paa at hævde den nu bestaaende Udskykningslov af 3die December 1819, og det er kun paa det enkelte Punkt, som jeg nu har udviklet, og som omhandles i § 2, at der er foretaget en Forandring.

J. Andersen: Det ærede Thing vil have hørt, at Ordføreren allerede i Begyndelsen af sit Foredrag antydede, at der i Udval-